

Lap: ...

Megjelent:

NAPSZAVA,
1948. AUG. 15.

Újje, a Ligerben...

Városliget, Budapest lakosságának egyik legrégebbi és legkedvesebb szórakozóhelye, döntő változáson ment át. Lesz persze, aki ilyen megfigyelésekre gúnyos mosolyra fordítja száját és megkérdi: ugyan mi változott a sétányokon, fákban, bokrokon, hátsók az írnin, hogy egyes palánkokat kidöntött a bomba, vagy a padokat elvittek tüzelőnek? Hogy e kérdésre pontos választ kapjunk sorra felkeressük a Liget alkalalmi és törzsvendégeit és hozzájuk intézzük kérdéseinket.

A PROLETÁRSZASSZONYT KRUMPLISZEDÉS KÖZBEN tudtuk, vagy száz méterre a Városliget útjól, ahol Ferenc József idején az arisztokrácia, Horváth Gyula a burzsoázia rendezte kocsi- és gyalogyparádéját.

— **Jó, pláne föld ez, kérés, — magyarázza a színelvyes, gömbölyű asztoronyosság. — Nem női ebben a talajban soha más, estenként locsolgatom a slauggal. Tessék ide nézni, ez a burgonya megevan vagy harminc dekas. Ettől vagyok ilyen porospogós, meg ez a csépség is! Ez a fej káposzta már több, mint két kilo — nyolc is meglesz, ha beérik. Aztán van itt cékla, paradicsom, vöröshagyma — tessék csak szemrevévenni. A szomszédomé is szép, de hát kell neki. Nagy családja van.**

— **Hogy bírászik-e éjjeli Őrzi a fene, nem lopkodják, hacsak a kalasárból, meg a vöröshagymát nem. Azt is módjával; ide én már nem éri meg a kopupévet. Hogy mit fizetünk bért azért a félholdért? Ne tessék már tréfnáit! Kijár az a segítségembernek. Csak valóni kellett a városnak, máris adták, ingyen. Még valamé szépet is mondtak hozzá. Azt: segits magadon, a demokrácia is meg segít.**

A FÓVÁROSI TANITÓT PADON ULVE találjuk, a virágos, gyeppázsitos köröndön, amelyet régebben rondónak hívtak. A tanító régi szereplése a Ligernek. Vagy húsz esztendője idejár es-tünként a Murányi utcából, télen, nyáron, nap sütésben, esőben. Mint a dolgok alapos megfigyelője, a Liget változásáról már első kérdésünkre átfogó választ ad:

— **A Liget régebben társadalmi osztályok szerint rétegződött. Azaz: a szőkötök, virágoskertek körül, mint itt s az Iparcsarnok előtt, a Vilma királynő út burzsu-gyermekjel játszóterek, névelőnők és fráljáték felügyelete alatt. Proletárgyerekkel nem álltak szóba, nem labáztak velük, úgyhogy a szegényebb néposztály gyermekei a Liget**

porosabb sarkaiba kényeszerültek. Ugyan-így volt a felnőttekkel is: erőfele fi-zetni kellett a vasszekért, már azért sem járhattak ide. Virág és székfűt a burzsoázia volt. Még a léggömb és perrekarusok is csak itt ta-váztak. Azóta — tessék körülnézni — a Liget képe megváltozott, akár az ország. Hova lettek a fehér matrózruhás burzsu-zyerek és osztrájkondítók, meg a ját-szótéren is? A Liget, a fű mindenkiá. Elűntek a tilos táblák, le szabdal he-veredni. Ha az ember egy padra ül — lássa, hányat állították már helyre? — nem kell az ott ücsörgő mocsokképtől engedelmet kérni. Énnek megfelelően demokráziabódott a Liget langulata is. Gyermekkecsi- és ruhaparádé helyett dolgozók pihennek és szórakoznak; a régi uralkodóréteg flancja, gögje és urhatáknak feszongéa helyélt egy ószin-tőbb, igazabb társadalom jöke-dve tált meg.

VAGY SZAZ GYERMEK FÜRDIK a Városliget; tó Atlakert felé eső végé-ben. A tó közepén nádas szigetecske nőt ag utolsó évek során, közevetlenül a hid mellett. A parton hatalmas gócszotop tór a levegőbe. Mellette, a körbefutó betonsátorna langyos vízben kábikos áztatja a lábát. Együttát ígét és k-t mosta.

— **Gősfüddő, uszoda, áztató, mosótknő ez egyszerre — mondja elégedetten. Újkéskerül való és a Szakszervezetek házá-n dolgozók. Egyébként nem haj-landó nyitlakozni.**

— **Most szetszázom — mondja. A tubikoló rúccokat illetően egy vil-tamoskáluz a földalattiról így magya-rázza a helyzetet:**

— **Ha srác koromra gondolok, amikor itt jártam a ligetben és eszembe jut a esőz botja, kiver a frász. Még most is. Ezeket már senki nem fengsgeti bottal. Gáti Laci, nyolcszázendős fia a Lehel től alacsongy:**

— **Meg fröcskőzni sem lehet és bokágy ér — állapítja meg nagykomolyan. Egy kisebb, egész mezeien fű esalatt hársajordát a vízben és létni:**

— **Nem kejt több!**

A PLASZTIKONBAN III. NAPOLEON CSÁSZÁR viaszszobrával találko-zunk, amint éppen mütétet hajtnak végre rajta. Megkérdezzük véleményét:

— **Mondhatni, elég sok látogató jár beteggyamhoz, bár a melegben kissé megcsappant a számuk. A kopott ing itt rajtam éppen jó ilyen kánikulában. De a szigeti VII. Edvard majd csály-**

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: (y.y.)

Cím: Újje a Ligerben

Forrás: Nepszava

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

1948 aug.

15

Osztályozás

712.21

Városliget

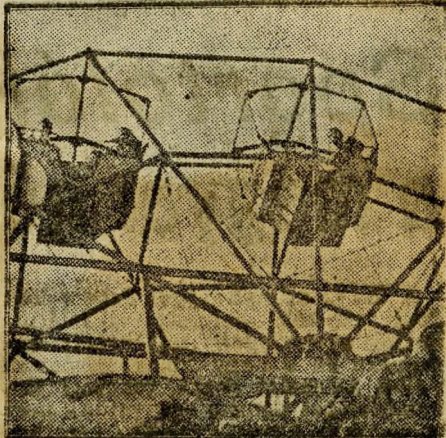
"1948"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinymoda 1926 — 8891

**A plasztikum borzalmait az óriás-
keréken szellőztetik ki fejükből
a Liget rajongói**

lyedt szegyenében, mikor az ostrom idején, télidőben, meztelenre vekeztették. Szerencse, hogy zulukaffer asszonyág áll mellette — az előtt nem szégyelli magát. A sarokban, a gonosztévők nagyon lecsúsztak. Ki érdeklődik ma a pizslisári arzénos asszony, vagy a kofleres gyilkos iránt? Egyedül Mengelének megy jól, de már nagyon várja ide társait: Göbbelset, Himmlert, Szálasit és Horthyt. Annál jobban megy odafenn a emeleten a Rákdaganatnak, a Feketehimlős Osipónek és a Fráncos Pofacsontnak. Az emberek szívesen nézik és okulnak belőlük. Sajnos, nekem is ez lett a sorsom. Ábrázatomra, császári méltóságomra nem is hederítenek. Csak ezt a követ nézik a hasamban, meg az orvos fogóját. Így múlik el a királyok dicsősége! — fejezi be szavait mélabúsan Louis Bonaparte.

**LASSAN BESÖTÉTEDIK A LIGET-
BEN,** a dolgozók szedelőzködnek, azután hazavonulnak egymásután. Helyettük a szerelmespárok jelennek meg a ják között, a negyedes hold és a lámpák alatt. Szórakoztatásukra a tücskök és kabócák teljes zenekarral vágnak be. Legfeljebb, mintha az énekesmadarak lennének kevesebben, kivált a csalógányok. Remélik, hogy madártáplálékkal és egyéb jóval — hiszen a demokráciának mindenre gondja van — erről is gondoskodás történik majd — ahogy az épülő Magyarország munkatempója megengedi, boldogulása megkívánja.